

Giới thiệu *Sắc Không Mê Người Người Tự Mê*

Thể loại: hiện đại, gấp gờ giữa các nhân vật, hài.

Nội dung của câu chuyện xoay quanh những mẩu chuyện vụn vặt thường ngày của các cô gái trên một hội nhóm gọi là “Sắc không mê người, người tự mê”. Khởi đầu, hội nhóm bao gồm các thành viên: Mao Mao, A Miêu, Triều Dương, Tường Vi và Chị họ. Sau đó, lần lượt là sự xuất hiện của các nhân vật khác.

Ngắn ngủi nhưng thú vị và ngọt ngào, hy vọng bạn có thể tìm được những hình bóng thân quen của các cặp đôi đã từng làm mưa làm gió trong tim bạn đọc của *Cổ Tây Tước* nhé.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Không Mê Người Người Tự Mê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

Lúc đầu thứ An Kiệt định xin thêm là dãy số cá nhân của giáo viên dinh dưỡng mà vợ của Phác Tranh giới thiệu. Kết quả lúc tìm được thành công, chẳng biết làm sao cô liền tiến vào một hội nhóm tên là “Sắc không mê người người tự mê.”

Mao Mao(nick name: Húc Nhật, tên gọi tắt: Nhật): Có người mới tham gia sao??? Ai thêm vào đây?

A Miêu(nick name: Chú mèo khí phách): ...Tớ. Tên đăng nhập của cô ấy cùng tớ có một chữ giống nhau, rất có duyên.

Tường Vi(nick name: Mảnh hồ ngũ diệp hoa tường vi): Quên đi, ngoại lệ một lần vậy. Người mới, hoan nghênh, cô chính là người lạ đầu tiên mà “sắc mê” thu nhận đấy.

An Kiệt đang định thoát ra ngoài, lúc này lại có chút khó xử.

Chị họ(nick name: em họ em họ chị yêu em): Rốt cuộc tôi cũng biết, điện báo là cặn bã là cặn bã đó.

Tường Vi: Chị họ bị cặn bã tấn công rồi sao?

Chị họ: Chuyện bức mình nhất trên đời này chính là khi bạn muốn gửi thư khẩn cho trụ sở công ty, chưa gửi được gì hết, thì bên bưu chính lại nói là hôm nay họ không làm việc!

Mao Mao: Chị họ bình tĩnh đã.

Chị họ: Bình tĩnh cái lông, giờ phút này trong tim tôi như có hàng vạn hàng nghìn con ngựa đang phi nước đại, cô bảo chị đây bình tĩnh kiểu gì! A! Không phải nói có người mới gia nhập à? Người đâu?

An Kiệt hét đường trốn tránh đánh gở một chuỗi dấu chấm lên: ...

Tường Vi: Ha ha ha ha, A Miêu, người này so với cậu còn lười hơn, ít nhất cậu còn có thể gõ được cái từ “uhm”. MM[1] mau tự giới thiệu về mình đi.

An Kiệt: Giản An Kiệt.

Mao Mao: Ngừng lại đi, nick name của cậu còn nghệ thuật hơn cả tên của tớ.

Mồ hôi của An Kiệt tuôn ròng ròng.

Tường Vi: Mao, cái nick name kia của cậu mà dám kêu là nghệ thuật thì tên của tớ đây phải là dòng chảy của tâm thức!

Mao Mao: Làm sao vậy? Cậu chịu không nổi sao?!

Chị họ: Các người mau xê sang một bên đi, để cho người mới có chỗ mà nói chứ.

An Kiệt: Ngại quá, vừa nãy là tôi vào nhầm thôi.

Tường Vi: Ở này, kiên cố đây hả?

Chị họ: Sao tôi lại cứ cảm thấy...người vừa mới vào là một cô nàng vô cùng thành thật nhỉ?

Mao Mao: Ở lại đi, ở lại đi! Chỗ này của chúng tôi có mỹ nữ, có lưu manh, có vô số AV[2], còn có cả một góc GV[3], cùng với những bức họa mỹ nam tuyệt đẹp nữa!

An Kiệt nhìn màn hình máy tính, không khỏi khẽ bật cười. Tịch Si Thần đến gần đặt một chén trà nóng bên cạnh cô, nhìn thấy cô cười liền khẽ hỏi: “Làm sao vậy? Vui về thế cơ à.”

An Kiệt quay đầu nói: “Những cô gái trong nhóm này rất thú vị.”

Tịch Si Thần cúi đầu nhìn vào màn hình, khi nhìn thấy mấy chữ AV, GV kia liền nhú mày như không như có, lập tức “ừ” một tiếng rồi nói: “Vậy em cứ xem đi, đừng quá mệt là được.”

Khi Tịch BOSS quay đi, trong lòng liền nghĩ: đã đến lúc đem cái thị trường thượng vàng hạ cám[4] kia thủ tiêu rồi

Bạn đang đọc truyện *Sắc Không Mê Người Người Tự Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2

Trở lại hội nhóm sắc không mê người người tự mê...

Mao Mao: Chồng tớ bảo tớ xuống ăn cơm trưa, tớ liền trốn đi, ngồi đây tán gẫu tiếp.

Chị họ: ...

Tường Vi: Chị họ, em họ của cậu cố ý kìa!

Mao Mao: A Miêu, cậu giúp tớ nói với em rể một tiếng, năm trăm vạn tệ tớ nợ anh ta sang năm sẽ trả.

A Miêu: Cậu nợ tiền anh ấy từ lúc nào? (phải nói là Từ lão đại để người ta nợ tiền mình như thế nào chứ =!)

Mao Mao: Ài, còn trẻ không hiểu chuyện mà, tớ cùng em rể đánh mạt chược trên máy tính, một lần một trăm... Từ đó về sau, tớ liền sa ngã...

Chị họ: ...Lúc trước chị cũng từng đánh thắng anh ta một lần, đó là nếu như chị ngồi ở phía em họ thì còn có khả năng thắng được đúng một lần, còn nếu như không ở cùng phía với em ấy thì chị... bình tĩnh bình tĩnh, mẹ nó, từ trước tới giờ chưa từng thắng được một lần!

A Miêu: ㄟ(っ ▽ ㄟ) Ờ điều này chứng tỏ mấy người còn quá non rồi.

Tường Vi: ...

Chị họ: ...

Mao Mao: ...

Triều Dương: ...

Mao Mao: Mẹ nó, bà cô nhà cậu vào từ lúc nào?!

Triều Dương: Ông đây luôn luôn ở chỗ này.

Chị họ: Nhắc mới nhớ, người mới đâu rồi?

Tường Vi: Chị họ có về đề ý đến người mới quá nha...

Chị họ: Vì mơ hồ cảm thấy đây là một nhân vật...

An Kiệt chậm rãi đánh chữ: Tôi chỉ là một bà chủ gia đình mà thôi.

Mao Mao: AAA, vậy cô có phải đã có em bé rồi không?

An Kiệt: Ừ...

Tường Vi: Cảm phiền không được chụp hình trẻ nhỏ! Hiện giờ đang có một tiểu chính thái[5] sắp sinh ở đây đó!

An Kiệt cũng không muốn nói quá sâu về cuộc sống riêng tư của mình, đành gõ mấy từ “Ngại quá” lên.

Các cô nàng kia liền không cường bách nữa.

Chị họ: Đúng rồi, tuần trước có phải chúng ta cũng đã thêm một người vào đúng không?

Mao Mao: Đúng vậy, người nọ đang online đấy, để tớ gọi cho.

Lạc Trần (nick name: Lạc Thủy Tam Thiên): Có việc gì?

Mao Mao: MM, từ lúc đăng nhập đến giờ vẫn chưa nói tiếng nào, như vậy là không hợp với quy định rồi.

Lạc Trần: À.

Mao Mao: ...

Tường Vi: Ha ha ha ha ha ha, A Mao, mau phát huy bản chất lưu manh của cậu, bắt người ta phục tùng đi.

Lạc Trần: Lưu manh? Lúc chị đây lưu manh phỏng chừng các người còn chưa biết hai chữ lưu manh viết như thế nào đâu...

Triều Dương: Quá mạnh mẽ!

Mao Mao: Lúc cậu mấy tuổi thì bắt đầu giờ thôi lưu manh?

Lạc Trần: Nhà trẻ.

Mao Mao: Hừ, chị đây hai tuổi đi đường gặp người đã biết đùa bỡn rồi!

Lạc Trần: Vậy cậu là lưu manh.

Mọi người: ...

Chị họ: Tôi cảm thấy... đã xuất hiện một cao thủ có chiều sâu rồi...

Tường Vi: Tam Thiên, cô đã kết hôn chưa?

Lạc Trần: A, cô thì sao?

Tường Vi:

Chị họ: Ha ha, trong đám chúng ta ngoại trừ mảnh hổ nguyện ý ngửi đóa tường vi thì đều đã kết hôn cả rồi.

Triều Dương: Ông đây vừa về nhà, mới đính hôn, còn chưa tính là thiếu nữ đã có chồng...

Mao Mao: Dương ca từ sau lúc về nhà, càng ngày càng có xu hướng đàn ông hóa nhé!

Triều Dương: Ông đây chính là... không nói nữa, TMD nhà nó, bộ dạng của người đàn ông kia so với tớ còn xinh đẹp hơn! Đây là cái thế giới gì chứ, vì sao muốn tớ kết hôn với anh ta, rốt cuộc tớ đã tạo ra nghiệt chủng gì mà phải trở thành thanh mai trúc mã với anh ta chứ, trước đây vì sao lại đi cứu anh ta chứ! Cứu thì cứu, ai cần anh ta lấy thân báo đáp làm gì! Với tớ mà nói đây hoàn toàn là một tổn thất nối tiếp một tổn thất đó!

Mọi người: ...

Tường Vi: A Mao, mau đến xem trường hợp này cái, nhìn coi, lại phát tác rồi kìa! Một tiến sĩ tốt đẹp như vậy mà cũng sắp biến thành bệnh thần kinh!

Lạc Trần: Mọi người cứ tiếp tục đi nhé, chồng tớ lại cáu kỉnh rồi, khi nào rảnh tán gẫu tiếp.

Tường Vi: Ôi cuộc sống, vì sao ai cũng đều có chồng có con hết cả vậy???

A Miêu: Tớ bùng bát lại đây. Còn nữa... tớ lại vừa lỡ tay thêm một người nữa vào rồi.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Không Mê Người Người Tự Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Nguyễn Tĩnh tiến vào hội nhóm Sắc không mê người người tự mê là do đã gõ nhầm một chữ số cuối cùng, vốn dĩ cô định vào nhóm của trường học để làm việc cơ.

Kết quả vừa mới vào đã bị người bám lấy, Tường Vi: Cô em, đã kết hôn chưa?!

Nguyễn Tĩnh(nick name: Tĩnh Ngôn): Rồi.

Tường Vi: Tôi đi chết đây!

A Miêu: Ấy, Vi Vi, điều này chứng tỏ ở đây chỉ còn có cậu là có n cơ hội để lựa chọn, mà chúng tớ lại chỉ có thể đối mặt với một người duy nhất suốt cả đời... Ai!

Lão đại nào đó đi qua sau lưng A Miêu vừa vặn nhìn thấy mấy chữ trên màn hình máy tính, trong lòng khẽ mỉm cười nhẹ nhàng...

Nguyễn Tĩnh nghe thấy phía sau có người gọi tên mình, cô quay đầu cười nói: “Triệu Khải Ngôn, anh mặc cái gì cũng đều đẹp, không cần để em phải khen anh đẹp trai thêm lần nữa, OK?”

Vừa mới liên tục thay ba bộ quần áo rồi hỏi ý kiến của phu nhân, Triệu tiên sinh nghe được lời này liền vươn tay đỡ trán, sau đó cười ôn hòa nói: “Anh chỉ muốn mượn cơ hội này để em liếc mắt nhìn anh nhiều thêm một chút, mê mẩn anh nhiều thêm một chút thôi mà.”

Nguyễn Tĩnh đứng dậy đi qua chỗ anh, ôm lấy thắt lưng anh rồi hôn lên môi chồng: “Triệu tiên sinh, ở trong lòng em anh là người đàn ông đẹp nhất!”

Triệu Khải Ngôn nắm lấy eo cô, cúi xuống điên cuồng bắt lấy môi vợ, khiến nụ hôn càng thêm sâu sắc.

Trong lúc đó, Tịch Boss đằng kia cũng vừa mới cúp điện thoại, người bên kia đầu dây trợn mắt há hốc mồm: “Tổng tài muốn thu mua thị trường AV sao?!”

Lại cũng trong lúc đó, một người tính tình âm u, nói tới liền tới, thần kinh nhạy cảm, lại rất am hiểu cách tự tra tấn mình, nói tóm lại chính là vô cùng khó lấy lòng – Mạc Hoành Mạc đại thiếu gia đang bình tĩnh ở trong phòng bếp cắt thức ăn...

Lạc Trần tựa lưng vào mặt bàn làm từ đá cẩm thạch, tiện tay cầm một miếng cà rốt đã bị cắt ra, nói: “Thiếu gia, anh vừa về nhà đã tức giận, nhưng ít ra cũng nên nói cho em biết vì sao anh tức giận chứ? Anh không nói gì đã đi bắt thức ăn như vậy, em làm sao biết được mình đã đắc tội anh ở điểm nào?”

Mạc Hoành trừng mắt liếc nhìn cô một chút, sau đó quay đầu: “Không muốn để ý tới em.”

Lạc Trần không nói gì nổi: “Vậy anh gọi em xuống làm gì chứ?” Đứng dậy vỗ vỗ mông: “Em đi lên đây.”

Người đằng sau lập tức cất tiếng: “Em quay lại ngay cho anh!”

Lạc Trần cười cười, quay đầu nghiêm túc nói: “Nói đi, rốt cuộc là có chuyện gì?”

Mạc Hoành cắn răng nói: “Tôi hôm qua em lại đi quán bar, anh đã nói với em không biết bao nhiêu lần rồi, bây giờ em... hiện đang có đứa nhỏ trong bụng, những chỗ như thế ít lui tới một chút cho anh!”

“Em đâu có uống rượu.” Lạc Trần vô tội nói, cô không phải là đi theo một đám bạn không quen không biết, mà cũng chỉ đến đó hát hò rồi uống hai cốc sô đa mà thôi, hơn nữa cô đã ở nhà một tháng trời rồi, nếu không đi ra ngoài hoạt động, xương cốt đều sẽ rỉa rồi hết.

Mạc Hoành mặc kệ câu trả lời có lẽ của cô: “Tóm lại, mấy tháng sau em chú ý một chút cho anh!”

Lạc Trần liền chạy lấy người, “Mặc kệ anh.”

Mạc Hành: “Em...”

Đại thiếu gia, luận về tâm trí và sự ngoan độc, anh lúc nào cũng không thể so được với Lạc Trần, 〽 〽 〽 vẫn nên tiếp tục chế biến đồ ăn của mình đi cho lành.

SO, nữ chính PK người đàn ông của mình, dựa vào thực lực để xếp hạng thì, Lạc Trần No.1, sau đó theo thứ tự là Nguyễn Tĩnh, A Miêu, An Kiệt...kỳ thật hai người cuối cùng có điểm giống nhau...

[1]MM: Viết tắt của từ muối muối, tức là em gái.

[2]AV: adult-video, hay theo tiếng Nhật có thể viết khác là Adaruto bideo joyū. Là những thần tượng Nhật Bản hoạt động trong ngành công nghiệp tình dục, có thể bao gồm cả những diễn viên cũng như người mẫu từng đóng những video có đông đảo khán giả, trong đó họ có thể làm rất nhiều việc từ việc chỉ đi tân bộ hay làm việc nhà trong trang phục bikini đến việc đóng phim khiêu dâm. “AV” là viết tắt theo Anh văn của phim người lớn (adult video), “joyū” (nữ ưu) có nghĩa là nữ diễn viên.

[3]GV: gay-video.

[4]Thượng vàng hạ cám: khẩu ngữ, ý chỉ đủ các thứ, các loại từ quý giá đến tầm thường nhất.

[5]Tiểu chính thái: bằng nghĩa với từ Shota/Shotaro trong tiếng Nhật, ý chỉ các chàng trai trẻ tuổi, thiếu niên, cậu bé ngây thơ.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Không Mê Người Người Tự Mê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.